

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Rotterdam, van 23 mei 2012 in zaak nr. 12/14905 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 5 mei 2012 heeft de minister de vreemdeling opgedragen de Europese Unie onmiddellijk te verlaten en tegen hem een inreisverbod uitgevaardigd. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 mei 2012 heeft de rechtbank, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De minister (thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie) heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. In grief 1 klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij de gronden van het beroep niet tijdig heeft ingediend. Daartoe voert hij aan dat de rechtbank deze gronden op 15 mei 2012 om 23.22 uur, dus binnen de door haar gestelde termijn, heeft ontvangen.

1.1. De rechtbank heeft de vreemdeling bij faxbericht van 8 mei 2012 in de gelegenheid gesteld de gronden van het door hem ingestelde beroep binnen één week na die datum aan te vullen. De vreemdeling was aldus tot en met 15 mei 2012 in de gelegenheid het verzuim te herstellen.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 16 mei 2000 in zaak nr. E03.98.0924; AB 2000, 325) is een per fax verzonden geschrift tijdig ingediend, indien dat blijkt uit de ontvangstregistratie van het ontvangende orgaan is begonnen binnen de termijn vóór 24.00 uur van de laatste dag van de beroepstermijn.

Nu de rechtbank de aanvulling van de gronden op 15 mei 2012 om 23:22 uur heeft ontvangen, bestaat geen grond voor het oordeel dat de vreemdeling de gronden van het beroep buiten de door de rechtbank gestelde termijn heeft ingediend. Grief 1 slaagt.

2. In grief 2 klaagt de vreemdeling, voor zover thans van belang, dat de rechtbank ten onrechte zijn beroep tegen het inreisverbod ongegrond heeft verklaard.

Daartoe voert hij, onder verwijzing naar onder meer de uitspraken van de Afdeling van 15 juni 2012, in zaken nrs. 201201202/1/V4 en 201202257/1/V3 (www.raadvanstate.nl), aan dat de rechtbank heeft miskend dat het inreisverbod onrechtmatig moet worden geacht, omdat uit het proces-verbaal van gehoor bij het terugkeerbesluit en inreisverbod van 5 mei 2012 niet blijkt dat hem is uitgelegd dat individuele omstandigheden mogelijk tot een kortere duur van het inreisverbod zouden kunnen leiden en dat het aan hem is om zondanige omstandigheden aan te voeren. Evenmin

blijkt uit dat proces-verbaal van gehoor dat tijdens dat gehoor enige specifiek daarop gerichte vraagstelling heeft plaatsgevonden. Het inreisverbod is aldus in strijd met artikel 11, tweede lid, van Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008 L 348; hierna: de Terugkeerrichtlijn), aldus de vreemdeling.

2.1. De Afdeling heeft over de duur van het inreisverbod in de door de vreemdeling aangehaalde uitspraken van 15 juni 2012 overwogen dat geen grond bestaat voor het oordeel dat de benadering van de minister, waarin hij – behoudens het geval dat zich omstandigheden als bedoeld in het tweede tot en met zesde lid van artikel 6.5a van het Vreemdelingenbesluit 2000 dan wel bijzondere individuele omstandigheden voordoen – een inreisverbod voor twee jaar oplegt, in strijd is met tekst of strekking van de Terugkeerrichtlijn.

Dit laat onverlet dat, zoals eveneens in deze uitspraken is overwogen, uit artikel 4:8, eerste lid, van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 11, tweede lid, van de Terugkeerrichtlijn, voortvloeit dat de minister de betrokken vreemdeling in de gelegenheid moet stellen om bedoelde individuele omstandigheden, in verband waarmee volgens de betrokken vreemdeling aanleiding zou bestaan voor een verdere verkorting van de duur van het inreisverbod, aan te voeren. Indien een vreemdeling zodanige omstandigheden heeft aangevoerd, zal de minister, indien hij daarin geen aanleiding ziet om de duur van het inreisverbod verder te verkorten, ingevolge artikel 3:46 van de Awb dit standpunt dienen te motiveren.

2.2. Uit de dossierstukken, waaronder het proces-verbaal van gehoor van 5 mei 2012, blijkt niet dat in de bestuurlijke fase aan de vreemdeling kenbaar is gemaakt dat individuele omstandigheden aanleiding kunnen geven tot verkorting van de duur van het op te leggen inreisverbod en dat het aan de vreemdeling is dergelijke individuele omstandigheden naar voren te brengen. Evenmin blijkt uit voormeld proces-verbaal dat tijdens dat gehoor enige specifiek hierop gerichte vraag is gesteld. Daardoor heeft de minister eventuele individuele omstandigheden aan de zijde van de vreemdeling niet bij zijn beoordeling en bij de motivering van het besluit van 5 mei 2012 kunnen betrekken. Gelet hierop is het besluit in zoverre in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb genomen.

Grief 2 slaagt.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd voor zover daarbij het beroep tegen het inreisverbod ongegrond is verklaard. De Afdeling overweegt over het beroep van de vreemdeling tegen het terugkeerbesluit dat de rechtbank, in weerwil van haar overweging dat de beroepsgronden buiten de daartoe gestelde termijn zijn ingediend, in overweging 4.2. van de aangevallen uitspraak de beroepsgronden die betrekking hebben op het terugkeerbesluit in haar beoordeling heeft betrokken. Voor zover met hetgeen hiervoor onder 2.1. en 2.2. is overwogen niet op de bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden is beslist, wordt aan deze gronden aldus niet toegekomen nu over die gronden door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel is gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake

van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans diensgevolge buiten het geding.

4. De staatssecretaris van Veiligheid en Justitie dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:.

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 23 mei 2012 in zaak nr. 12/14905, voor zover daarbij het beroep tegen het inreisverbod ongegrond is verklaard;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het tegen de vreemdeling uitgevaardigde inreisverbod van 5 mei 2012;
- V. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- VI. veroordeelt de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.748,00 (zegge: zeventienhonderdachtenveertig euro), geheel toe te kennen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

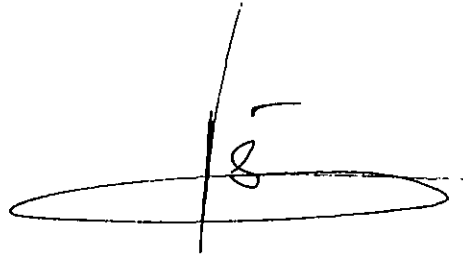
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 november 2012

347-644

Verzonden: 15 november 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval loop. A vertical line descends from the top of the loop, passing through its center. To the right of the vertical line, there is a small, stylized mark that resembles a lowercase 'e' or a similar character. Above this mark, there is a short horizontal line segment.

mr. H.H.C. Visser